אבל אין עושין רלונו כ"כ דאינם

אהא דלקמן שבא לפרש מה בין

מושים וחין עושין *והכח בעושים

מרקסמון. פירש"י היינו

(ביפה ק' לה.):

דאורייתא אבל מדרבכן גם

לשתות יין בערב פסח מן

מניחים השולחן היו אומרים לה' הארץ ומלואה וכשהיו

חלמוד תורם כלכה ז מושים ייד סי רמו ספף כה[כסגם] וטוש"ש אוים מסלקין השולחן היו אומרים השמים שמים לה' והארך נתן לבני אדם: ז במיי׳ פ"ג מהג' מעשר כלכה ו ופרק ד שם מג משין קלה מוש"ם

סמג פשין קלה מוש"ש ושראל עושין רלונו של מקום מוקמי' י"ד סי' שלאסטיף פג: ת ב מוש"ע י"ד סי' רו ליה וי"ל דמיירי ודאי שעושין רלוע : סעיף יט ם ד טום"ע או"ה סימן לדיקים גמורים "ועוד י"ל דפליג ליה

והכא בששיוועושין ואין שושין כי הדדי כנ״ל ופי׳ דלקמןמפרש מה ביןששין

The second secon

Seren.

A CONTROL OF THE PROPERTY OF T

ואין עושים כי הדדי (א) נינהו : ואין עושין כל כך כסכרת התום׳ בתירון א' ואין שושין כלל ואיכא ג'ככות דע"כ ז"ל דס"ל הכי כיון חלר קובעת כדמשמע בפ' יולא דמיישב הני ב' פסוקים דסאי קרא דועמדו זרים דופן (נדה ד' מז:) איזהו חלר שחייב במעשר וכו' וכן מוכח בפ' המביח איירי בעושיןומפיק מינים דאפי׳ אסיפת דגן אינס לריכים לעשות כת"ם מובא גריר . מכאן משמע שאסור מלחכת דגן כחותו קרח ועמדו זרים ורעו לחנכם וכני נכר אכריכם וקרא המנח' ולמעלה ואם רולה לשתו' לריך דואספת דגנך איירי באין עובין ע"כ פי'דחין עובין כ"כ דאל"כ קשה במאי מוקמת לקרא דולקחהי דגני אבל הכא לר"ח ב"פ דאית לים כאי מיניה ה"ל להקשות קרא דולקחתי דגני אקרא קרא כמו רייבמטאל ואייב ליל ראים אלא לבי מפלות אלו לאין שושין כלל ולשושין אבל לשושין ואין פושין כיצר אין לו שום ראים להלק ביניהם וכי

> עשין כז עוש"ע א"ה סי׳ רב סעיף ד: יא ז מיי׳ פ"י מהלכות

הרומה הלכה יא : יב חשם כלכה ח: פשין כו טושיע איח כי׳ סעיף ד וכסימן

(א) תום׳ דיה כאן כזמן שחם חין עושין לוקח

גליון השים תשוכת רשד"ם (חה"ה סיי ("ע):

נוזל לסקב"ה. את ברכתו : וכנסם ישראל. שכשחטאו הפירות לוקין: אין פשע . ולפי שהוא מיקל רואים האחרים ולמדין ממנו לעשוח כן ליהנות מן העולם בלא ברכה ולכך נקרא זה המיקל חבר לאיש משחית : לירבעם בן נבם . שחטא והחטיא את ישראל כך הוא חוטא תורה אור ומחטית: כזמן שעושין רלונו . הדגן

באן בזמן שישראל עושין רלוט של מקום שנאמר ואספה דגנך. וא"ת והא לקמן בזמן שאין שלהם וכשאין עושים רלונו נוטלו כאן לאחר ברכה א"ר חנינא בר פפא כל ומראה להם שהוא שלו: דברים -הנהנה מן העוה"ו בלא ברכה כאילו גוזל להקב"ה וכנסת ישראל שנא' °נוזל אביו משי ככסבן. שלא יעסוק בדרך ארן: דרך ארן. שאם תבא לידי לורך ואין אביו אלא הקב"ה שנא' "הלא הוא אביך יני הכריות סופך ליכטל מדכרי תורה: קנך ואין אמו אלא כנסת ישראל שנא' "שמעמשלי מלפשר. בתמיה מפשר כדבריך: ביומי ניסן. ימי הקליר: ביומי סשרי . דריכת הגתות והכדים: דרך **טרקסמון.** דרך שערי החלר והבית: פני הבים . פתח כניסה ויליחה : אין פפא רמי כתיב °ולקחתי דגני בעתו וגר הושף סמכל מסחיים במעשר . מן החורה וכתיב °ואספת דגגך וגו' ל"ק כאן בזמןייניס מדרבנן: זים מקרי. והוה ליה בורא פרי הפרי שהפרי קרוי זית ואין זו בריאת שמים כי בידי אדם היא

והענבים הם פרי הגפן : חמרם זיין. להכי חשיב לקבוע לו ברכה לעלמו: ואמר רב הונא . הא דקתני מותר במים ובמלח ואסור בשאר אוכלין ומשקין לאו באומר קונם מזון עלי דאין מזון אלא מה' מיני דגן חטין יה מילי כהי דלה הקרו מזון מיהו מיון זייני בר ממים ומלה אלמא משחא זיין: ספיד. חשיב טפי ממזון: והכתיב ויין ישמח לבב אנוש. וסיפא

דקרא ולחם לבב אנוש יסעד משמע אבל יין אינו אלא משמח ומשני לאו כדקאמרת אלא לחם יסעד ולא ישמח אבל יין סועד ומשמח: אי סכי. דזיין וסעיד מזון הוא ולבריך עליה שלש גישיו דו ברכות לאחריו ואכן אמריכן לקמן בפרקין (דף לז-) כל שהוא משבעת [פפירש המינין ולא מין דגן חכמים אומרים

שם ואין זו אכילה שמשונה ברכה דגבי ברכה ואכלת כתיב : דסני'. דלאו בר אכילה היא: השותה שמן של הרומה. [לקמן : בשוגג: משלה את הקרן. כשאר מזיק את חבירו בממונו : ואין משלם חומש . דגבי חומש אכילה כתיב ואיש כי יאכל קדש בשגגה (ויקרה כב) פרט

למזיק: ע"י ספת. משום לפתן :ע"י שירובין אניגרון. מין מאכל הוא ונותנים ודף ל. לתוכו שמן ושנוי במשנה בכמה מקומות : דממר רבה בר שמואל. לח אתא הכא אלא לפרושי לן מאי ניהו :

לבב אנוש ולחם לבב אנוש יסעד וגו' נהמא הוא דסעיד חמרא לא סעיד אלא חמרא אית ביה תרתי סעיד ומשמח נהמא מסעד סעיד שמוחי לא משמח אי הכי נבריך עליה שלש ברכות לא קבעי אינשי סעודתייהו עלויה א"ל רב נרמן בר יצחק לרבא אי קבע עלויה סעודתיה מאי א"ל לכשיבא אליהו ויאמר אי הויא קביעותא השתא מיהא *במלה דעתו אצל כל אדם: גופא אמר רב יהודה אמר שמואל וכן א"ר יצחק א"ר יותנן "שמן זית מברכין עליו בורא פרי העץ היכי דמי אילימא ידקא, שתי ליה (משתה) אוזוקי מזיק ליה *דתניא 'השותה שמן של תרומה משלם את הקרן ואינו משלם את הרומש "הסך שמן של תרומה משלם את הקרן ומשלם את החומש אלא דקא אכיל ליה על ידי פת אי הכי הויא ליה פת עיקר והוא מפל ותגן *זה הכלל "כל שהוא עיקר ועמו מפלה מברך על, העיקר ופומר את נמוי שנושות כנ. [יומה ש.] המפלה אלא דקא שתי ליה ע"י אניגרון דאמר רבה בר שמואל *אניגרון מיא דסלקא *אנסיגרון מיא

ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית בני מוסר אביך ואל תמוש תורת אמך מאי חבר הוא לאיש משחית א"ר חנינא בר פפא חבר הוא לירבעם בן נכט שהשחית את ישראל לאביהם שבשמים: ר' חנינא בר שישראל עושין רצונו של מקום כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום. ת"ר אואספת דגנך מה ת"ל לפי שנא' "לא ימושיסושי בריחה זו אכל גבי גפן הגפן היא הען ספר התורה הזה מפיך יכול דברים ככתבן

לשתות הרבה דטובא מגריר גריר: ת"ל ואספת דגנך הנהג בהן מנהג וירך ארץ דברי ר' ישמעאל ר"ש בן יוחי אומר אפשר אדם חורש בשעת הרישה וזורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה ודש בשעת דישה וזורה בשעת הרוח תורה מה תהא עליה אלא בומן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים שנא' יועמדו זרים ורעו צאנכם וגו' ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום שני וספתין וספתין וספולת סועל וסיפון

מלאכתן נעשית ע"י עצמן שנא' °ואספת דגנך ולא עוד אלא שמלאכת אחרים דברים אלא באומר כל הזן פלי קונס וכל נעשית על ידן שנא' "ועבדת את אויביך וגו' אמר אביי הרבה עשו כרבים ישמעאל ועלתה בידן כר' שמעון בן יוחי ולא עלתה בידן א"ל רבא לרבנן בממותא מינייכו ביומי ניסן וביומי תשרי לא תתחזו קמאי כי היכי דלא

תמרדו במזונייכו כולא שתא | אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן משום רבי יהודה בר' אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי זו וזו נתקיימה בידן דורות האחרונים שעשו מלאכתן קבע ותורתן עראי זו וזו לא נתקיימה בידן ואמר רכה בר בר חנה אר" משום ר" בר' אלעאי *בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים דורות הראשונים היו מכניסין פירותיהן דרך

*מרקסמון כדי לחייבן במעשר דורות האחרונים מכניסין פירותיהן דרך גגות

דרך הצרות דרך קרפיפות כדי לפטרן ימן המעשר *דא"ר ינאי אין המבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית שנא' °בערתי הקדש מן הבית ור' יוחנן 30 כוכרכה אחת: אווקי מויק. לגופיה אמר אפי׳ חצר קובעת שנא׳ "ואכלו בשעריך ושבעו: חוץ מן היין וכו׳: מאי שנא יין אילימא משום דאשתני לעלויא אשתני לברכה והרי שמן דאשתני לעלויא ולא אשתני לברכה *דאמר רב יהודה אמר שמואל וכן א"ר יצחק א"ר יוחנן שמן זית מברכין עליו בפה"ע אמרי התם משום דלא אפשר היכי

נבריך נבריך בורא פרי הזית פירא גופיה זית אקרי ונבריך עליה בורא פרי עץ זית אלא אמר מר זומרא חמרא זיין משחא לא זיין ומשחא לא זיין והתנן *הנודר ימן המזון מותר במים ובמלח והויגן בה מים ומלח הוא דלא אקרי מזון הא כל מילי אקרי מזון נימא תיהוי תיובתא דרב ושמואל דאמרי אין מברכין בורא מיני מזונות אלא בה' המינין בלבד וא"ר הונא באומר כל הזו

עלי אלמא משחא זיין אלא חמרא סעיד ומשחא לא סעיד וחמרא מי סעיד